Dimarts 5 durant l'any

Text de l'Evangeli (*Mc* 7,1-13): En aquell temps, es reuneixen prop de [Jesús] els fariseus i alguns dels escribes vinguts de Jerusalem. I havent vist alguns dels seus deixebles que menjaven els pans amb mans profanes, és a dir, no rentades -ja que els fariseus i tots els jueus no mengen si no es renten les mans acuradament, aferrats a la tradició dels ancians; i quan tornen de la plaça no mengen si no es purifiquen, i hi ha moltes altres coses semblants que han rebut per a observar-les: purificació de copes i gerres i vaixella d'aram, i dels llits [on reclinar-se per menjar]- li pregunten els fariseus i els escribes: «Per què els teus deixebles no caminen segons la tradició dels ancians, sinó que mengen el pa amb mans profanes?». I ell els digué: «Bé profetitzà Isaïes de vosaltres, hipòcrites, com està escrit: Aquest poble m'honora amb els llavis, però el seu cor és lluny de mi; és en va que em reten culte, ensenyant doctrines, preceptes d'homes. Abandonant el manament de Déu, seguiu la tradició dels homes». I els deia: «Ben bé anul·leu el precepte de Déu per observar la vostra tradició! Perquè Moisès digué: Honora el teu pare i la teva mare, i: El qui maleeixi el pare o la mare, sigui condemnat amb la mort; però vosaltres dieu: "Si un home diu al pare o a la mare: és corban -que vol dir: do [consagrat a Déu]- tot allò de mi que et pogués aprofitar", llavors no li permeteu que faci res al pare o a la mare, rescindint la paraula de Déu amb la vostra tradició que heu transmès. I feu moltes coses semblants a aquestes».

© Albada Editorial / evangeli.net

«Per què els teus deixebles no caminen segons la tradició dels ancians?»

Mn. Iñaki BALLBÉ i Turu
(Terrassa, Barcelona, Espanya)

Avui contemplem com algunes tradicions tardanes dels mestres de la Llei havien manipulat el sentit pur del quart manament de la Llei de Déu. Aquells escribes ensenyaven que els fills que oferien diners i béns per al Temple feien el millor. Segons aquesta ensenyança, succeïa que els pares ja no podien demanar ni disposar d'aquests béns. Els fills formats en aquesta consciència errònia creien haver acomplert així el quart manament, fins i tot haver-lo complert de la millor manera. Però, de fet, es tractava d'un engany.

«Ben bé anul·leu el precepte de Déu per observar la vostra tradició!» (Mc 7,9): Jesucrist es l'intèrpret autèntic de la Llei; per això explica el just sentit del quart manament, tot desfent el lamentable error del fanatisme jueu.

«Moisès digué: Honora el teu pare i la teva mare» (Mc 7,10): el quart manament recorda als fills les responsabilitats que tenen amb els pares. Tant com puguin, els han de prestar ajuda material i moral durant els anys de la vellesa i durant les èpoques de malaltia, solitud o angoixa. Jesús recorda aquest deure de gratitud.

El respecte envers els pares (pietat filial) és fet de la gratitud que hom els deu pel do de la vida i pels treballs que han esmerçat en els fills, per tal que poguessin créixer en edat, saviesa i gràcia. «Honora el teu pare amb tot el cor, i no t'oblidis dels dolors de la teva mare. Recorda't que per ells has nascut. Què els donaràs a canvi del que han fet per tu?» (Sir 7,27-28).

El Senyor glorifica el pare en els seus fills, i en ells confirma el dret de la mare. El qui honra el pare expia els pecats; el qui glorifica la mare és com qui aplega un tresor (cf. Sir 3,2-6). Tots aquests i altres consells són una llum clara per a la nostra vida en relació als nostres pares. Demanem al Senyor la gràcia per tal que no ens manqui mai el veritable amor que devem als pares i sapiguem, amb l'exemple, transmetre al proïsme aquesta dolça “obligació”.

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «Moltes vegades s’exhibeix una aparença de virtut, sense cap interès per la rectitud interior. El qui estima Déu s’acontenta amb agradar-lo, perquè el major premi que podem desitjar és el mateix amor» (Sant Lleó Magne)

- «Demanem al Senyor, per intercessió de la Verge Santa, de donar-nos un cor pur, lliure de tota hipocresia, perquè així siguem capaços de viure segons l’esperit de la llei i aconseguir la seva fi, que és l’amor» (Francesc)

- «El quart manament recorda als fills, ja grans, les responsabilitats que tenen amb els pares. Tant com puguin, els han de prestar ajuda material i moral durant els anys de la vellesa i durant les èpoques de malaltia, solitud o angoixa. Jesús recorda aquest deure de gratitud» (Catecisme de l’Església Catòlica, nº 2.218)